

Dekoder Familijny Cyfrowego Polsatu

Dekoder Familijny Cyfrowego Polsatu to drugi po modelu Mini odbiornik DVB-S MPEG-2 do odbioru programów w standardowej rozdzielczości, wyprodukowany przez **Cyfrowy Polsat Technology Sp. z o.o.** Kilka miesięcy temu Familijny wzbogacił ofertę sprzętową tej platformy. Jak wszystkie do tej pory, także ten dekodery wyposażony jest w czytnik karty kodowej w systemie Nagravision, nie ma gniazda CI i jest typowym dekoderym dedykowanym do odbioru tej jednej platformy.

Urządzenie bez zasilacza waży 0,8 kg i ma wymiary 26 cm x 19 cm x 3,5 cm. Obudowę wykonano z metalu, góra, boki i tył srebrne, przedni panel z plastiku w kolorze czarnym ze srebrnym motywem. Na wierzchu obudowy wytłoczono logo i nazwę platformy Cyfrowy POLSAT.

Niewielka wysokość sprawia, że odbiornik wygląda na mniejszy, niż jest w istocie.

Panel przedni wyposażony został skromnie, tylko 3 przyciski (lewy i prawy kursor oraz OK) i dioda sygnalizująca stan odbiornika (świeci na czerwono w trybie standby i na zielono w czasie odbioru) i to wszystko. Pewnym zaskoczeniem może się wydawać brak czytnika kart kodowanych. Nie ma go na przednim panelu, bo umieszczono go na prawym boku (patrząc od przodu). Jest to cienka szczelina, w którą wsuwa się kartę. Karta wchodzi głęboko i nie wystaje poza obrys odbiornika. Profilowane wytłoczenia dla palców umożliwiają jej wyciągnięcie. Zdania na temat takiego umiejscowienia czytnika są podzielone, tradycjonalisci widzieliby raczej czytnik z przodu, ale w przypadku platformy, w której karta sparowana jest z odbiornikiem i nie ma możliwości jej użycia w innym sprzęcie, lokalizacja nie ma większego znaczenia. Kartę wkłada się bowiem zazwyczaj tylko raz, podczas instalacji i tkwi ona w odbiorniku niemal na stałe. Co innego kiedy kartę można wyjąć i użyć w innym dekodery, wówczas dostęp do czytnika jest bardziej istotny.

Coraz częściej czytniki kart kodowych instalowane są z boku lub z tyłu odbiornika.

Panel tylny wyposażono w okrojony zestaw gniazd połączeniowych.

Po lewej stronie panelu tylnego mamy trzy gniazda CINCH z analogowymi sygnałami audio L/R i kompozytowym sygnałem video, dalej SCART z RGB, cyfrowe, optyczne wyjście audio, wejście F głowicy satelitarnej i gniazdo zasilania 12 V. Zewnętrzny zasilacz (12 V, 2 A) wyjaśnia niewielką (przy tych rozmiarach) wagę odbiornika. Sam zasilacz waży 0,2 kg.

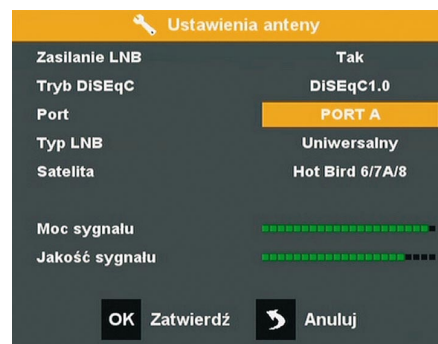
Zastosowano zasilacz z krótkim, cienkim kablem zakończonym typową, małą, płaską wtyczką. Dobrze, że konstruktorzy nie skorzystali z bardzo popularnego zasilacza z grubym, dwumetrowym kablem i wielką wtyczką typu komputerowego.

Zastosowanie zewnętrznego zasilacza ma swoje wady i zalety. Na plus trzeba zaliczyć łatwą naprawę w przypadku uszkodzenia (wystarczy wymienić na podobny, co nie tylko obniża koszt naprawy, ale skraca jej czas, bo naprawa ogranicza się tylko do wymiany), odbiornik mniej się grzeje, co nie pozostaje bez wpływu na jego żywotność, minusem jest dodatkowe urządzenie i plątające się kable.

Pilot niewielki, do złudzenia przypomina sterownik, jaki dwa lata temu opisywaliśmy przy okazji prezentacji odbiornika innego producenta. Jednak próba posłuszenia się takim pilotem zakończyła się niepowodzeniem.

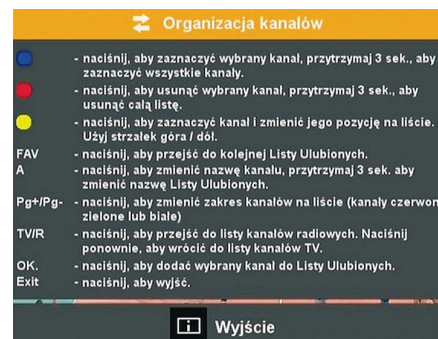
Po pierwszym włączeniu na ekranie może pojawić się komunikat „*Błąd 09, problem z kartą*”. Taka informacja towarzyszy zazwyczaj sytuacji, kiedy karta nie jest jeszcze sparowana z dekodery. Dla nowych abonentów jest to często źródło niepotrzebnego stresu i powód nerwowych telefonów do operatora. Dlatego warto zapamiętać, że kiedy taki sygnał się pojawi, należy ustawić odbiornik na kanał 21 (*Dla Abonentów*) i pozostawić, aż parowanie zakończy się powodzeniem. Co ciekawe, kiedy odbiornik jest zablokowany i widać wspomniany komunikat, można operować

Możliwości konfiguracyjne pozwalają na wykorzystanie prostego zestawu odbiorczego, zbudowanego w oparciu o przełącznik Toneburst, lub DiSEqC (do czterech konwerterów).

w menu i przełączać kanały, choć tuner nie wyświetla nawet niekodowanych programów.

Opcje związane z programowaniem kanałów platformy Cyfrowego Polsatu umożliwiają automatyczne przeszukiwanie transponderów Hot Birda i ułożenie listy w sposób określony przez nadawcę. Nie przewidziano zaawansowanych możliwości edycyjnych listy kanałów, zamiast tego podzielono ją na trzy części oznaczone kolorami: na czerwono część **Podstawowa**, na zielono **Propozycje** i na białą **Inne**. Pierwsze dwie są uaktualniane przez nadawcę, użytkownik może modyfikować trzecią. Nie są to rozwiązania wzbudzające mój entuzjazm. Uważam, że użytkownik powinien mieć wpływ na kształtowanie listy kanałów w pełnym zakresie. Można utworzyć do ośmiu list Ulubionych.

Abym sprawnie rządzić listami kanałów, można skorzystać z pomocy.

Z odbiorem innych satelitów w testach Familijny radził sobie średnio. Mimo obecności sygnału z kilku satelitów (9°East, 42°East, 36°East) Familijny nie chciał zaprogramować niektórych transponderów. Trudno powiedzieć, czemu był taki kapryśny. Ale jeśli chodzi o Astrę, radził sobie bez problemów.

Wywołanie listy kanałów klawiszem OK i nawigacja kursorami lewy – prawy stały się już standardem. To wygodne. Natomiast trudno przyzwyczaić się do zmiany „kierunku” listy w zależności od użytego sposobu nawigacji. Moim zdaniem jest to rozwiązanie odwrotne do tego, co podpowiada intuicja.

Formatowanie obrazu obsługuje standardowe ustawienia dla ekranów 4:3 i 16:9. Inne opcje w

Ręczne wyszukiwanie programów pozwala przeszukiwać pojedyncze transpondery według zadanych przez użytkownika parametrów. Nie trzeba wcześniej definiować „wirtualnych” transponderów, dane po prostu wpisuje się w odpowiednie pola i uruchamia skanowanie.

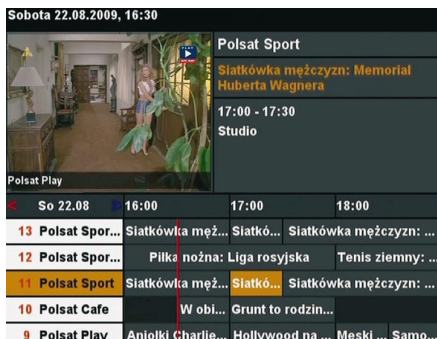
Po zainstalowaniu drugiego konwertera (lub monoblocka) i ustawieniu go na Astrę 19,2° East, można odbierać między innymi TVP Historia z 10,773 GHz/H.

Bezproblemowy był też odbiór większości niekodowanych kanałów z Hispasata.

Informacje o odbieranym kanale uaktywnia się klawiszem „C”.

EPG w układzie tygodniowym.

tym menu zapewniają regulację czasu wyświetlania belki informacyjnej, przezroczystość grafiki i wybór sygnału wyjściowego video w gnieździe EuroScart (composite lub RGB). Brakuje S-Video.

Familijny przesyła dane teletekstowe wraz z sygnałem video (VBI), dzięki czemu odczyt teletekstu realizowany jest za pomocą dekodera w telewizorze.

Niewielki pobór prądu jest w naszej, coraz droższej rzeczywistości, coraz mocniej zauważalnym argumentem. Dekoder Familijny pobiera według specyfikacji tylko 13 W. Pomiary pokaza-

Specyfikacja techniczna dekodera Familijnego (dane producenta)

Zasilanie

Napięcie wejściowe adaptera (zewnętrzny zasilacz)	230 V AC, 0,6 A max.
Napięcie wejściowe zasilania dekodera	12 V DC, 1,6 A max.
Pobór mocy dekodera	19,2 W max.

Tuner

Zakres częstotliwości odbioru	950 MHz - 2150 MHz
Poziom sygnału	-70 dBm do -15 dBm
RF wejście	Typ F, IEC 169-24, Żeńskie, 75 ohm, niesymetryczne
Zasilanie i sterowanie konwertera LNB	13 V/18 V, 500 mA maks, 22 kHz ton
DiSEqC	1.0-1.2

Demodulator

Formaty modulacji	QPSK (DVB-S)
Zakres transferów	1-45 MS/s (zgodnie SCPC/MCPC)
Poziom korekcji FEC	1/2, 2/3, 3/4, 5/6, 7/8, AUTO

Dekoder Video

System kodowania	MPEG-2 ISO/IEC 13818
Profil	MPEG-2 MP@ML (4:2:2)
Transmisja danych	1-15 MB/s
Rozdzielczość video / format	CCIR 601 (720 x 576 linii) / PAL
Format video	4:3 (normalny) i 16:9 (szerokoformatowy)

Dekoder audio

Kodowanie	MPEG-1 ISO/IEC 11172-3 Poziom I i II
Tryb audio	Stereo, Mono kanał L, Mono kanał P
Częstotliwość próbkowania	32 KHz, 44.1 KHz, 48 KHz

Wyjścia A/V

Video	SCART (CVBS, RGB), RCA (CVBS)
Audio	SCART (L+R), RCA (L+R)
S/PDIF	optyczne wyjście audio

Wymiary zewnętrzne

Wymiar (szer. x głęb. x wys.)	260 mm x 202,4 mm x 39,3 mm
Waga (netto)	0,80 kg

Programiści przewidzieli możliwość wyłączenia blokady rodzicielskiej. To plus, bo taka ochrona powinna być dostępna tylko wtedy kiedy jest potrzebna.

ty około 10 W. Biorąc pod uwagę tolerancję, jaką trzeba przykładać do takich wyników, można uznać, że pobór mocy deklarowany zgadza się ze zmierzonym.

Obszerną instrukcję obsługi przygotowaną w wersji elektronicznej można pobrać z witryny Cyfrowego Polsatu.

Opracowanie Z. Marchewka
Ilustracje autora